

2

*Promluv si se mnou, ty nejhlubší části
mého srdce – můj dile nesmrtelnosti!*

Maria Jane Jewsburyová
Mému vlastnímu srdci

Ve dnech, které následovaly po večeru v Ritzu, byla Robin téměř neustále podrážděná a napjatá. Dobře si uvědomovala, že jí Strike položil němou otázku a že ona mlčky odpověděla „ne“, a to mnohem důrazněji, než kdyby nebyla plná burbonu a vermutu a kdyby ji tím tak nezaskočil. Strike teď dával najevo větší odtazítost, trochu nucenou strohost a zatvrzelé odhodlání vyhýbat se veškerým osobním tématům. Hradby, které v průběhu pětileté spolupráce postupně bourali, jako by se teď vztyčily nanovo. Robin se obávala, že Strika ranila, a bylo jí naprosto jasné, že to se muži tak niterně sebejistému a houževnatému jako on moc často nestává.

Strika mezitím užíraly výčitky svědomí. Vůbec ten bláhový, nezdařilý pokus neměl učinit: copak už před řadou měsíců nedospěl k závěru, že vztah s jeho firemní partnerkou nepřípadá v úvahu? Tráví spolu až moc času, společné podnikání je svazuje právním poutem a jejich přátelství je příliš cenné na to, aby ho dával všanc – tak proč ve zlaté záři těch nehořázně drahých koktejlů všechna svá rozumná předsevzetí opustil a tomu mocnému nutkání se poddal?

Výčitky se mísily s pocity ještě nepříjemnějšími. Strike totiž uměl mimořádně dobře číst v lidech, a tak se od žen dočkal odmítnutí jen velmi zřídka. Ještě nikdy to na žádnou nezkoušel, pokud si nebyl jistý, že jeho

snahu přivítá, a rozhodně se mu zatím nestalo, že by některá zareagovala stejně jako Robin: tak vyplašeně, až si ve chvílích té největší nejistoty říkal, jestli za tím nebylo znechucení. Měl sice přeražený nos, nadváhu a jen jednu nohu, a k tomu tmavé, hustě kudrnaté vlasy, které jeho spolužáci přirovnávali k chlupům v rozkroku, ale nic z toho mu v minulosti nezabránilo získat krásné ženské. Muži, s nimiž se přátelil a kterým jeho sex-appeal zůstával z velké části skryt, dokonce často vyjadřovali údiv a roztrpčení nad tím, že detektiv vede tak úspěšný milostný život. Nebyl však přehnaně ješitný, když se domníval, že si stejnou přitažlivost, jakou zapůsobil na své předešlé přítelkyně, zachová i poté, co se mu zhoršil ranní kašel a v tmavých vlasech se objevily první šediny?

Ještě horší byla představa, že si několik let úplně špatně vykládal Robininy city. Domníval se že její rozpaky ve chvílích, kdy je okolnosti svedly do bezprostřední tělesné nebo emocionální blízkosti, mají stejnou příčinu jako podobné rozpaky na jeho straně: zatvrzelou snahu nepodlehnout pokušení. V těch dnech po jejím němém odmítnutí si v duchu pořád dokola přehrával události, které až dosud považoval za doklad toho, že je jejich přitažlivost vzájemná, stále znovu se vracel k oněm okamžikům, kdy na svatbě přerušila svůj první tanec, nechala Matthewa stát samotného na parketu a rozběhla se za ním. Objali se na hotelových schodech, a když ji v těch svatebních šatech držel v náruči, byl by přísahal, že v její hlavě slyší tutéž nebezpečnou myšlenku jako v té své: pojď, utečeme a vykašleme se na to, co z toho bude. Vážně se mu to všechno jen zdálo?

Možná ano. Možná Robin skutečně utéct chtěla, ale jenom zpátky do Londýna a k práci. Možná ho vnímá jen jako mentora a přítele, nic víc.

V této neklidné a ponuré náladě Strike uvítal své čtyřicetiny, k nimž mu Nick a Ilsa, titíž společní známí jako v případě Robininých narozenin, uspořádali oslavu v restauraci.

Tady se Robin poprvé setkala s Davem Polworthem, Strikovým nejdávnejším přítelem z Cornwallu, a přesně jak Strike při jedné příležitosti předpověděl, příliš ji neoslnil. Polworth byl menší postavy a užvaněný, snad žádáný aspekt londýnského života nenechal bez kritické poznámky a o ženách,